

Dos dels barris catalans amb un índex socioeconòmic més baix es troben a Girona

Barcelona, Badalona i Girona són els municipis catalans amb més contrastos socioeconòmics entre els seus barris

Uns veïns fent foc a la Font de la Pólvora.

Barcelona, Badalona i Girona són els municipis catalans amb més contrastos socioeconòmics entre els seus barris, segons l'índex socioeconòmic territorial (IST) elaborat per l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat). Si es tenen en compte els municipis de més de 50.000 habitants, l'IST més elevat es dona a Sant Cugat del Vallès (124,3), seguida de Castelldefels (110,2), Cerdanyola del

Vallès (109,5) i Barcelona (108,9). A Barcelona, el nivell socioeconòmic més baix segons dades del 2018 es trobava a l'agrupació censal Barcelona 3, corresponent a la Riereta, amb un índex del 64,9 i el més alt a Barcelona 78, equivalent a les Tres Torres, amb un índex del 138,6.

L'agrupació censal amb el nivell més baix de Catalunya es troba a Salt, l'anomenada Salt 3 (Nucli urbà Nord-Oest) que presenta un IST de 37,1. En cinquena posició d'aquest índex es troba Girona 2 (la Font de la Pólvora - Vila-roja).

L'índex resumeix informació de sis indicadors que engloben ocupació, treballadors de baixa qualificació, estudis i renda mitjana, entre d'altres.

Pel que a Badalona, el nivell més baix es dona a Badalona 9 (Sant Roc oest –sector Plaça de Camarón de la Isla), amb un índex del 51,8, i el més alt a Badalona 1 (Centre), del 123,1. Pel que fa a Girona, hi ha un índex del 57,4 a Girona 2 (Font de la Pólvora-Vila-roja) i del 126,1 a Girona 7 (Montjuïc).

Sabadell, Terrassa i Marató són altres dels municipis amb importants contrastos socioeconòmics. Els valors més baixos i més alts es localitzen, respectivament, a Sabadell 7 (Can Puiggener) i Sabadell 3 (Centre, Museu d'Art-Imperial); Terrassa 6 (Ca n'Anglada) i Terrassa 3 (Centre-Estació del Nord); i Mataró 7 (Rocafonda) i Mataró 2 (Eixample-districte censal).

En línies generals, les 10 agrupacions censals amb un nivell socioeconòmic més alt de Catalunya segons dades del 2018 es concentren a Barcelona i Sant Cugat del Vallès. Entre aquestes hi ha Barcelona 78 (Tres Torres), amb

un índex del 138,6; Barcelona 82 (Can Castelló, Modolell i Can Ballescar) amb un 136,5; Sant Cugat del Vallès 8 (Parc Central- el Colomer- Pla de la Pageda – Can Majó) amb un 135,6, Barcelona 83 (Turó Parc) amb un 133,6); i Barcelona 77 (Can Ràbia i la Nena Cases) amb un 133,6), entre d'altres.

En canvi, les 10 agrupacions amb un nivell socioeconòmic més baix es troben a Salut, Santa Coloma, Badalona, Balaguer, Girona, Salt, Figueres, Tortosa, Montornès del Vallès i Canovelles, amb índex que van del 37,1 al 61,7.

A Barcelona, els barris amb més nivell socioeconòmics són les Tres Torres (136,3), Sant Gervasi-galvany (131,8) i Sant Gervasi-la Bonanova (130,2). Els de menys nivell són Ciutat Meridiana (67), Trinitat Vella (73,4) i Torre Baró (73,8). L'índex del conjunt de la ciutat se situa en un 108,9.

En l'àmbit metropolità de Barcelona, les agrupacions censals més freqüents són les que tenen un nivell socioeconòmic alt i mitjà alt. El Barcelonès i el Maresme concentren més agrupacions amb més nivell, mentre que el Baix Llobregat i el Vallès Occidental i l'Oriental les de mitjà alt. D'altra banda, aquest àmbit concentra 35 agrupacions amb un nivell socioeconòmic molt alt, de les quals 24 a Barcelona, set a Sant Cugat i una a Esplugues, Gavà, Sant Joan Despí i Sabadell. També n'hi ha 41 amb un nivell molt baix, sent Hospital de Llobregat la que en concentra més, amb 8, seguida de Barcelona (7), Badalona (6) i Santa Coloma (6), entre d'altres.

A les comarques gironines, 43 de les 75 agrupacions censals tenen nivells socioeconòmics baix o mitjà baix. Un total de 10 el tenen molt baix, a zones com Figueres, Girona o Lloret de Mar; mentre que una té un nivell molt alt (Girona) i set nivell alt, a la Garrotxa, Girona i Pla de l'Estany.

A les comarques de Tarragona, 26 de les 50 agrupacions tenen nivells socioeconòmics intermedis, mitjà baix o mitjà alt. Hi ha però més en els nivells inferiors que en els superiors. En concret, sis tenen un nivell molt baix a zones com Reus, Salou o Tarragona, mentre que cinc tenen un nivell molt alt, a Cambrils, reus o Tarragona. Pel que fa a l'Ebre, la majoria d'agrupacions tenen un nivell socioeconòmic baix i no n'hi ha cap en el nivell mitjà alt o alt.

A les comarques de Ponent la majoria d'agrupacions censals tenen nivells socioeconòmics baix i mitjà baix. N'hi ha cinc tenen un nivell molt baix, a Balaguer, Guissona o Lleida; i una té un nivell alt, localitzada a Lleida. A l'Alt Pirineu i l'Aran, la majoria d'agrupacions tenen nivells intermedis.

Pel que fa a les comarques centrals, la majoria de les agrupacions censals (30 de 38) es troben en els nivells intermedis, mitjà baix i mitjà alt. A més, hi ha més agrupacions censals en els nivells inferiors (baix i molt baix)

que en els nivells superiors (alt i molt alt). Tres tenen un nivell molt baix i es troben a Manresa, Manlleu i Vic.

Per últim, el Penedès es caracteritza per tenir la majoria de les agrupacions en nivells intermedis i també en té més en els nivells inferiors que en els superiors.

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/girona/2021/04/28/dos-dels-barris-catalans-index/1102436.html?utm_source=rss